

חובת שמיעת קריאת התורה

שוע"ר סי' נט ס"ד

הואיל וברכות קריאת שמע הן ארוכות, אין לסמוך על שמיעתן מהש"ץ אפילו בציבור, כי שמא יפנה לבבו באמצע הברכה לדברים אחרים, ולא ישמע מהש"ץ.

שוע"ר סי' קלז ס"ג

אם דלג פסוק אחד ולא קראו, אם הוא במנחה בשבת או בב' וה', וקרא יו"ד פסוקים בלא פסוק המדולג, אינו חוזר. ואם לאו, חוזר. אבל בשבת, אפילו דלג פסוק אחד חוזר וקורא, ואפילו אחר שהחזיר את התורה ואמר קדיש חוזר וקורא הוא ושנים עמו. ואפילו הפטיר והתפלל מוסף, חוזר וקורא. פרשת המועדים (דינם) כמו מנחה בשבת ושני וחמישי, לפי שכבר קראו הפרשיות בשבתות שלהן.

שוע"ר סי' קמו ס"ב

כיון שהתחיל הקורא לקרות בספר תורה, אסור לספר אפילו בדברי תורה ... ויש מתירים לגרוס (פירוש ללמוד) בלחש, ויש אומרים שאם יש עשרה דצייתי (פירוש המשימין לבם) לספר תורה, מותר ... וכל זה אינו ענין לפרשת זכור ופרשת פרה ... שצריך לכוין ולשומעם מפי הקורא. והנכון שבכל הפרשיות ראוי למדקדק בדבריו לכוין דעתו ולשומעם מפי הקורא.

שוע"ר סי' רפב

ה אין הקטן יכול להיות מקרא את העולים, דהיינו שהוא יקרא בקול רם בספר תורה, והעולים אומרים אחריו בלחש, וכל הצבור יוצאים ידי חובתן בשמיעה ממנו, הואיל והוא אינו מחוייב בדבר אינו יכול להוציאם ידי חובתן, עד שיתחייב כמותם, דהיינו משיביא שתי שערות.

טז שפרשת זכור היא חובה מן התורה שישמענה כל אדם מישראל ... הש"ץ קורא בקול רם ומשמיע לצבור ומוציאם ידי חובתן.

כ אם דילג הש"ץ אפילו תיבה אחת, ואפילו אות אחת, בקריאת שבת שחרית, צריך לחזור ולקרות אותו פסוק שדילג בו עם עוד ב' פסוקים הסמוכים לו, ולברך עליהם תחלה וסוף, אם כבר בירך העולה ברכה אחרונה. ואף אם כבר סיימו הפרשה והפטירו והתפללו מוסף, צריך הש"ץ או אחר לחזור ולקרות הג' פסוקים שבהם הדלוג בצבור זה, בברכה תחלה וסוף, כמו שנתבאר בסי' קל"ז עיין שם כל פרטי דין זה.

שוע"ר סי' רפד

יא לא יתחיל המפטיר להפטיר עד שיגמור הגולל לגלול הספר תורה, כדי שגם הגולל יוכל להבין ולשמוע ממנו, שחובה היא על הכל לשמוע ההפטרה כמו הפרשה שבספר תורה.

שוע"ר סי' רפה

ח שנים מקרא ואחד תרגום ... יש אומרים שיוצא ידי חובתו בשמיעת הקריאה מהש"ץ אם שמע כל הפרשה בבירור, ודי שיקרא עוד פעם אחת עם תרגום. אלא שלכתחלה אין לסמוך על השמיעה מטעם שנתבאר בסימן נ"ט.

מ"א סי' תרצ ס"ק טו

אם השומע לא שמע תיבה אחת לא יצא.

שו"ת צמח צדק או"ח סוס"י לה

דקטן ... אינו מוציא את הרבים ידי חובתם, כמו שאין מוציאן ידי חובתם במקרא מגילה ... ומ"ש הכל עולין למנין ז', על כרחך צריך לומר, דאף שהחיוב לקרות ז', אבל אין החיוב על הצבור ממש שישמעו קריאת ז', רק שז' יהיו קורין. ולא דמי למקרא מגילה שכל אחד חייב לשמוע כל המגילה.

שו"ת תורת שלום סי' ז

היוצא מכל הנ"ל שצריך כל אחד לשמוע קריאת התורה מפי הש"ץ, ואסור אפילו ללמוד בעת קריאת התורה, וכל שכן לשוח בשיחה בטלה ח"ו, וטוב שישמע מתוך החומש.

בס"ד, בעזה"י, ממשיכה סדרת שיעורים בנושא

קריאת התורה וההפטרה

נושא כללי זה מתחלק למספר נושאים פרטיים, שבהם ידונו השיעורים הבע"ל

(א) תקנת קריאת התורה.

(ב) תקנת קריאת ההפטרה.

(ג) תקנת קריאת המפטיר.

(ד) הוספה על מנין העולים.

(ה) חובת שמיעת קריאת התורה.

(ו) ברכות התורה וההפטרה.

(ז) עליית הקטן לתורה.

(ח) נמצא טעות באמצע קריאת התורה.

(ט) כהן שמחל מלעלות ראשון לתורה.

(י) קריאת שנים מקרא ואחד תרגום.